

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 179/2565

พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต โจทก์ นาง ท. โจทก์ร่วม นาย จ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 245, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 290

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าจำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต มีโจทก์ร่วมอุทธรณ์เฉพาะประเด็นเรื่องโทษโดยขอให้ลงโทษสถานหนักให้ประหารชีวิตจำเลยเท่านั้น ถือว่าประเด็นที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นมาสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 8 ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 245 วรรคสอง แล้วศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เฉพาะในส่วนของโทษจากจำคุกตลอดชีวิตเป็นประหารชีวิตเท่ากับศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืนว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งเป็นการที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ยกคดีในประเด็นนี้ขึ้นวินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตาม ป.วิ.อ. มาตรา 245 วรรคสอง ศาลอุทธรณ์ภาค 8 มีได้วินิจฉัยเพราะโจทก์ร่วมอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เฉพาะโทษที่จะลงแก่จำเลยจึงเท่ากับศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืนในส่วนของความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ข้อเท็จจริงที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงเป็นอันถึงที่สุดตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวแล้ว จำเลยไม่มีสิทธิยื่นฎีกาในประเด็นนี้ ที่ศาลชั้นต้นส่งรับฎีกาของจำเลยในประเด็นนี้มานั้นไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 289 จำเลยให้การปฏิเสธระหว่างพิจารณา นาง ท. มารดาของนางจาง ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ลงโทษประหารชีวิต คำให้การและทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) คงจำคุกตลอดชีวิต โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ส่วนโจทก์และจำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนมายังศาลอุทธรณ์ภาค 8 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงลงโทษประหารชีวิต นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยว่า จำเลยมีสิทธิยื่นฎีกาขอให้ยกฟ้องโจทก์ในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนหรือไม่ คดีนี้ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าจำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ลงโทษประหารชีวิต ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) คงจำคุกตลอดชีวิต โจทก์และจำเลยไม่อุทธรณ์คงมีโจทก์ร่วมอุทธรณ์เฉพาะประเด็นเรื่องโทษโดยขอให้ลงโทษสถานหนักให้ประหารชีวิตจำเลยเท่านั้น ถือว่าประเด็นที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นมาสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 8 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง แล้วศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เฉพาะในส่วนข้อเท็จจริงจากจำคุกตลอดชีวิตเป็นประหารชีวิต เท่ากับศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืนว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งเป็นการที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ยกคดีในประเด็นนี้ขึ้นวินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ศาลอุทธรณ์ภาค 8 มีได้วินิจฉัยเพราะโจทก์ร่วมอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เฉพาะโทษที่จะลงแก่จำเลยจึงเท่ากับศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืนในส่วนของความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ข้อเท็จจริงที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงเป็นอันถึงที่สุดตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวแล้ว จำเลยจึงไม่มีสิทธิยื่นฎีกาในประเด็นนี้ ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยในประเด็นนี้มานั้นไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ คดีจึงมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเพียงประเด็นเดียวว่าสมควรลดโทษให้แก่จำเลยหรือไม่เพียงใด เห็นว่า เดิมพนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 จำเลยให้การรับสารภาพ ต่อมามีการแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแก่จำเลยว่ากระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา และมีการแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมอีกครั้งในวันที่ 26 ธันวาคม 2561 โดยแจ้งข้อหาว่าฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าเหตุที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเพิ่มเติมจากความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาเป็นฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน สืบเนื่องมาจากนาย จ. บิดาผู้ตายกับโจทก์ร่วมนำสัญญาประกันชีวิตที่ผู้ตายทำไว้กับบริษัทต่าง ๆ จำนวน 4 ฉบับ มามอบให้ เป็นเหตุให้มีการสืบสวนขยายผลเพิ่มเติมอันนำมาซึ่งการสรุปสำนวนสั่งฟ้องจำเลยในข้อหาดังกล่าวนั้นโดยจุดเริ่มต้นเกิดจากเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2561 จำเลย โจทก์ร่วม นาย จ. และญาติของผู้ตายเดินทางมารับศพผู้ตาย ขณะที่อยู่ที่ห้องพักในโรงแรม จำเลยเข้ามาหานาย จ. เข้าและพูดคุยให้นาย จ. ไม่เอาเรื่องจำเลย โดยจำเลยบอกกับนาย จ. ว่าผู้ตายทำสัญญาประกันชีวิตไว้หลายฉบับเป็นเงินสามสิบล้านหยวน จนเป็นเหตุให้นาย จ. โทรศัพท์บอกให้นางสาว จ. น้องสาวซึ่งอาศัยอยู่ที่สาธารณรัฐประชาชนจีนให้ไปค้นหาจนพบสัญญาประกันชีวิตดังกล่าวชุกซ่อนอยู่ที่ห้องชุดที่นาย จ. กับโจทก์ร่วมซื้อให้ผู้ตายกับจำเลยเป็นเรือนหอ โดยนาย จ. เบิกความว่าห้องชุดดังกล่าวผู้ตายกับจำเลยไม่เคยไปอยู่อาศัย รวมถึงผู้ตายไม่เคยบอกเล่าเรื่องเกี่ยวกับสัญญาประกันชีวิตให้นาย จ. กับโจทก์ร่วมทราบ ซึ่งหากจำเลยไม่ได้ให้การต่อนาย จ. ว่าผู้ตายทำสัญญาประกันชีวิตไว้โดยระบุจำเลยเป็นผู้รับประโยชน์มีมูลค่าสามสิบล้านหยวน นาย จ. ก็คงจะไม่ได้ให้น้องสาวไปค้นหาและได้มาซึ่งสัญญาประกันชีวิตดังกล่าวอันเป็นพยานหลักฐานสำคัญที่พนักงานสอบสวนนำมาใช้เพื่อดำเนินคดีแก่จำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน แม้ว่าจำเลยจะให้การปฏิเสธ บ้างเพียงว่ามีเจตนาฆ่าผู้ตายมาโดยตลอดก็ตาม แต่จำเลยก็เบิกความยอมรับว่าได้ซื้อสัญญาประกันชีวิตผู้ตายไว้จริง และรับว่าในวันเกิดเหตุมีการทะเลาะกัน มีการลงมือทำร้ายกันและจำเลยจับผู้ตายกดน้ำ เมื่อสัญญาประกันชีวิตดังกล่าวเป็นเอกสารที่ทำให้เชื่อได้ว่าจำเลยวางแผนในการฆ่าผู้ตายมาก่อนโดยหวังจะได้รับเงินประกันชีวิตจากความตายของผู้ตาย จึงถือได้ว่าคำให้การและทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง นับเป็นเหตุบรรเทาโทษ เห็นสมควรลดโทษให้แก่จำเลย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ไม่ลดโทษให้แก่จำเลยนั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยในข้อนี้ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

สุวิทย์ พรพานิข · อัมพันธ์ สมบัติสถาพรกุล · สืบพงษ์ ศรีพงษ์กุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/179/2565>